

Panium - numer osiem

Przeгляд trzeciej linii

Jeff Pippenger

2025-03-17

Seleucus III Ceraunus rządził krótko jako król od 226 do 223 r. p.n.e., zanim został zamordowany lub zmarł w tajemniczych okolicznościach. Seleucus III był bezpośrednim poprzednikiem Antiochusa III. Dwaj bracia reprezentują „synów” wersetu dziesiątego i reprezentują Reagana i Busha w 1989 roku.

Lecz jego synowie zostaną pobudzeni i zgromadzą wielkie siły; a jeden z nich z pewnością naciągnie, przetoczy się i przejdzie; potem zawróci i będzie walczył aż do jego twierdzy.
Daniela 11:10.

Werset dziesiąty jest trzecią linią i przedstawia „czas końca” w 1989 roku. Łączy się z wersem czterdziestym rozdziału jedenastego oraz z Księgi Izajasza, rozdział ósmy, werset ósmy. Związek tych trzech wersetów wskazuje, że werset jedenasty przedstawia obecną wojnę na Ukrainie, z Putinem i Zełenskim jako antagonistami przedstawionymi w bitwie pod Rafią ukazanej w wersecie jedenastym. Werset dwunasty określa następstwa wojny na Ukrainie i los Putina. Wersety od trzynastego do piętnastego to bitwa pod Panium.

Tematem wersetu dziesiątego jest „czas końca” i zgodnie z zasadami związanymi z odpieczętowaniem prawdy w „czasie końca” werset ten, choć jest tylko jednym wersem, przedstawia wiele linii proroczych. Werset dziesiąty wskazuje początek ukrytej historii wersetu czterdziestego, który oznacza początek ruchu trzeciego anioła oraz zapieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy.

Werset łączy siedem czasów z Księgi Kapłańskiej 26, jak określono w widzeniu rozpoczynającym się w siódmym rozdziale Księgi Izajasza. To powiązanie oznacza połączenie boskości z człowieczeństwem, co stanowi dopełnienie tajemnicy pobożności podczas rozbrzmiewania siódmej trąby, czyli trzeciego biada islamu.

Werset wyznacza rok 1989 jako czas końca i, w powiązaniu z siedmioma czasami z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej, obejmuje fundamentalną prawdę Williama Millera oraz bunt z roku 1863. Werset rozpoczyna ukrytą historię wersetu czterdziestego. Jest więc istotnym elementem wzrostu poznania, który przychodzi w czasie końca w 1989 roku i rozpoczyna proroczą ilustrację wydarzeń zewnętrznych, które składają się na ukrytą historię wersetu czterdziestego, a poprzez swoje powiązanie z siedmioma czasami identyfikuje także wydarzenia wewnętrzne w historii między rokiem 1989 a prawem niedzielnym.

Liczba dziesięć jest symbolem próby, a powiązanie wersetów z wizją Izajasza 7 kładzie nacisk na zrozumienie prawdy.

Bo głową Syrii jest Damaszek, a głową Damaszkum Rezyn; i w ciągu sześćdziesięciu pięciu lat Efraim zostanie rozbity, tak że nie będzie ludem. A głową Efraima jest Samaria, a głową Samarii syn Remaliasza. Jeśli nie uwierzycie, z pewnością się nie ostaniecie. Izajasza 7:8–9.

Nie zostaniecie utwierdzeni, jeśli nie wierzycie, że „głowa” oznacza stolicę (Samię i Damaszek) oraz króla (Rezina i syna Remaliasza, Pekacha). Jeśli nie rozumiecie tych trzech wzajemnie wymiennych symboli w kontekście Izajasza 8:8 (który jest tą samą wizją co rozdział siódmy), nie będziecie w stanie zidentyfikować Putina i Rosji jako króla południa w wersach 11–15.

Przeto oto Pan sprowadzi na nich wody rzeki, potężne i liczne — króla asyryjskiego i całą jego chwałę; i on wystąpi ponad wszystkie swoje koryta i przeleje się ponad wszystkie swoje brzegi. I przejdzie przez Judę; zaleje i przejdzie, sięgnie aż po szyję; a rozpostarcie jego skrzydeł napełni szerokość twojej ziemi, o Immanuelu. Izajasz 8:7, 8.

Tematem wersetu dziesiątego jest trzyetapowy proces testowania, który rozpoczyna się w czasie końca i prowadzi do zamknięcia czasu łaski w momencie wprowadzenia ustawy niedzielnej.

I powiedział: Idź swoją drogą, Danielu, bo słowa te są zamknięte i zapieczętowane aż do czasu końca. Wielu zostanie oczyszczonych, wybielonych i wypróbowanych; lecz bezbożni będą postępować bezbożnie, i żaden z bezbożnych nie zrozumie; ale mądrzy zrozumieją. Daniela 12:9, 10.

„W czasie końca” księga Daniela zostaje „odpieczętowana” i rozpoczyna się trzyetapowy proces, przedstawiony jako „oczyszczeni, wybieleni i wypróbowani”. „Rozumni” rozumieją, „bezbożni” nie rozumieją. Ich brak zrozumienia, podobnie jak brak oliwy w przypowieści o dziesięciu pannach, prowadzi do ich zniszczenia.

Mój lud ginie z powodu braku poznania; ponieważ odrzuciłeś poznanie, i ja cię odrzucę, abys nie był dla mnie kapłanem; skoro zapomniałeś prawa swego Boga, i ja zapomnę o twoich dzieciach. Ozeasz 4:6.

Wyrażenie „Mój lud” oznacza lud przymierza, a ten lud przymierza ma zostać odrzucony i zniszczony z powodu „braku poznania”. Prawo niedzielne w Stanach Zjednoczonych jest punktem orientacyjnym, w którym rzeczy są zapomniane lub pamiętane. Przykazanie „Pamiętaj o dniu szabatu” jest wówczas prawdą na czasie. To tam wspomina się nierządnicę Tyru. To tam Bóg wspomina grzechy Babilonu w Apokalipsie.

A usłyszałem inny głos z nieba, mówiący: Wyjdźcie z niej, ludu mój, abyście nie stali się uczestnikami jej grzechów i abyście nie doznali jej plag. Bo jej grzechy sięgnęły aż do nieba, a Bóg wspominał na jej nieprawości. Oddajcie jej, jak i ona wam oddawała, i odpłaćcie jej podwójnie według jej uczynków; w kielichu, który napełniła, nalejcie jej podwójnie. Objawienie 18:4-6.

To tam zostają odcięte dzieci, czyli prorocze ostatnie pokolenie adwentyzmu laodycejskiego. To tam ci, których Daniel nazywa „bezbożnymi”, okazują, że „zapomnieli” Bożego prawa, a częścią Bożego prawa, o której zapomnieli, są Boże prorocze zasady lub prawa. Kontekst jasno wskazuje, że brakuje im „wiedzy”, która wzrasta, gdy Księga Daniela zostaje odpieczętowana. Daniel

przeciwstawia "mądrych" "bezbożnym", a Jezus "mądre panny" "głupim pannom". Amos określa tę samą grupę jako "piękne dziewice", które nie potrafią odnaleźć proroczego przesłania reprezentowanego przez wschód, północ i morza.

Oto nadchodzą dni — mówi Pan Bóg — gdy ześlę na ziemię głód: nie głód chleba ani pragnienie wody, lecz głód słuchania słów Pana. I będą się błąkać od morza do morza i z północy aż na wschód; będą biegać tam i z powrotem, szukając słowa Pana, lecz go nie znajdą. W owym dniu z pragnienia omdleją piękne dziewice i młodzieńcy. Ci, którzy przysięgają na grzech Samarii i mówią: Żyje twój bóg, o Dan, oraz: Żyje zwyczaj Beer-Szeby — ci padną i już nigdy się nie podniosą. Amosa 8:11-14.

Przesłanie, którego nie mogą znaleźć, jest ukazane przez to, gdzie go szukają, gdy „błąkają się od morza do morza i z północy aż na wschód”. Amos mówi, że te „piękne panny” cierpią „głód” słuchania „Słowa Pana” i że „owego dnia będą biegać tu i tam, aby szukać słowa Pana, lecz go nie znajdą”. Przesłanie, które zostało odpieczętowane z Księgi Daniela w czasie końca w 1989 roku, w wypełnieniu wersetu czterdziestego, a także wersetu dziesiątego rozdziału jedenastego, jest podsumowane w dwóch ostatnich wersetach rozdziału jedenastego.

Lecz wieści ze wschodu i z północy zaniepokoją go; dlatego wyruszy z wielkim gniewem, aby zniszczyć i całkowicie wytracić wielu. I rozbije namioty swego pałacu między morzami na chwalebnej świętej górze; lecz dojdzie do swego kresu i nikt mu nie pomoże. Daniela 11:44, 45.

Głupie, sprawiedliwe i niegodziwe panny, którym brakuje oliwy, oraz poselstwo ze wschodu, północy i mórz, które odrzuciło poznanie oraz Boże przymierze i Prawo, są wspomniane przez Boga przy prawie niedzielnym. Trzy bitwy są przedstawione w wersetach od dziesiątego do piętnastego. Rozdzielałam te trzy bitwy na trzy historie, ale rozpatrywane razem stanowią one także linię, ponieważ werset dziesiąty otwiera "czas końca" i w związku z tym rozpoczyna trzyetapowy proces testowania.

Werset dziesiąty łączy się z „siedem razy” z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej, a zatem z fundamentami adwentyzmu i dziełem Williama Millera. Drugi z trzech etapów to próba wizualna, która rozpoczęła się, gdy rozbłysło światło wersetu jedenastego i wybuchła wojna na Ukrainie. Druga próba ma charakter wizualny i stanowi sprawdzian naszej zdolności rozpoznawania bieżących wydarzeń w świetle prorocznego Słowa Bożego. Trzecią próbą jest bitwa pod Panium z wersetu piętnastego, w której imię Szymona Barjony zostało zmienione na Piotr, co w ten sposób wyznaczyło przypieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy tuż przed zamknięciem czasu łaski przy ustawie niedzielnej z wersetu szesnastego.

Rozważając pojawienie się Antiocha Wielkiego w każdej z trzech bitew przedstawionych w wersetach dziesiątym, jedenastym i piętnastym, widzimy też historię wersetów od dziewiątego do szesnastego: wzlot i upadek fałszywego proroka z prorocत्व biblijnych.

Wersety od pierwszego do czwartego wskazują na powstanie i upadek potęgi smoka. Wersety dziewiąty i dziesiąty wskazują odpowiednio na lata 1798 i 1989 i w ten sposób wersety od dziewiątego do szesnastego wskazują na powstanie i upadek fałszywego proroka. Wersety od

czterdziestego do czterdziestego piątego przedstawiają powstanie i upadek bestii. Wersety dziewiąty i dziesiąty odpowiadają także dwóm "czasom końca" z wersetu czterdziestego, w 1798 i 1989.

Siostra White wyraźnie informuje nas, że błędne zrozumienie „czasu końca” powoduje zamieszanie co do tego, gdzie należy zastosować prorocstwa.

Wielu czyni to samo dzisiaj, w roku 1897, ponieważ nie mają doświadczenia w poselstwie próby zawartym w pierwszym, drugim i trzecim poselstwie anielskim. Są tacy, którzy przeszukują Pismo Święte, szukając dowodu, że te poselstwa są jeszcze w przyszłości. Uznają prawdziwość tych poselstw, lecz nie potrafią nadać im właściwego miejsca w historii proroczej. Dlatego tacy są w niebezpieczeństwie wprowadzania ludzi w błąd w kwestii umiejscowienia tych poselstw. Nie widzą ani nie rozumieją czasu końca ani tego, kiedy umiejscowić te poselstwa. Dzień Boży nadchodzi cichym, skradliwym krokiem, lecz rzekomo mądrzy i wielcy ludzie trąkoczą o 'wyższej edukacji', która, jak sądzą, ma swoje źródło w ograniczonych ludziach. Nie znają znaków przyjścia Chrystusa ani znaków końca świata. Sermons and Talks, tom 1, 290.

Tematem dziesiątego wersetu jest „czas końca” i w rozdziale jedenastym zidentyfikowano kilka „czasów końca”. Jeśli nie „widzisz i nie rozumiesz” „czasów końca” w rozdziale jedenastym, nie będziesz wiedzieć, kiedy „ umiejscowić poselstwa”. Ona mówi: „są tacy, którzy badają Pisma”, i jak u wszystkich proroków, jej słowa dotyczą ostatnich dni, więc w ostatnich dniach ci, których wskazuje, należą do klasy, która nie rozumie czasu końca, a więc są też „pięknymi pannami” Amosa, które upadają i już nigdy nie powstaną.

W rozdziale jedenastym, w wersecie pierwszym, Dariusz i Cyrus stoją razem, aby wskazać czas końca w 1989 roku. Gdy Ptolemeusz udał się do Babilonu i w 246 r. p.n.e. wziął króla północy do niewoli w Egipcie, typologicznie zapowiadając 1798 rok, jak przedstawiono w wersety 7–9, był to „czas końca”. Werset dziesiąty jest „czasem końca” w 1989 roku.

1798 rok jest końcem okresu dwóch tysięcy pięciuset dwudziestu lat rozproszenia przeciwko północnemu królestwu Izraela, który rozpoczął się w 723 r. p.n.e. Po upływie tysiąca dwustu sześćdziesięciu lat, w 538 roku, papieństwo rozpoczęło panowanie trwające tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat, aż do 1798 roku. 1798 rok jest „czasem końca”, gdyż jest końcem siedmiu czasów, a także tysiąca dwustu sześćdziesięciu lat, jak również tysiąca dwustu dziewięćdziesięciu lat z dwunastego rozdziału Księgi Daniela. 1798 rok jest „czasem końca” i dlatego 538 rok również jest „czasem końca”. 538 rok jest końcem tysiąca dwustu sześćdziesięciu lat, podczas których pogaństwo deptało Bożą świątynię i Jego zastęp; okres ten poprzedzał czas, gdy papieństwo wykonywało tę samą pracę przez równie długi czas.

538 oznacza umocnienie papieństwa i w ten sposób symbolizuje ponowne umocnienie papieństwa przy ustawie niedzielnej. Ustawa niedzielna wskazuje na „czas końca”. Dlatego wersety szesnasty, a także wersety pierwszy, wersety od siódmego do dziewiątego oraz wersety dziesiąty, wyznaczają „czas końca”. Prawdę tę mają rozumieć ci, którzy wiedzą, kiedy umiejscowić poselstwa. Pompejusz wypełnił wersety szesnasty, gdy zajął Jerozolimę. Po nim nastąpił Juliusz Cezar, August

Cezar i Tiberias Cezar. Narodziny Jezusa były „czasem końca” i miały miejsce za Augusta Cezara.

Wtedy na jego miejscu powstanie ten, który w chwale królestwa nałoży podatki; lecz w ciągu kilku dni zostanie zgładzony, nie przez gniew ani w bitwie. Daniela 11:20.

Werset dwudziesty dołącza do listy „czasów końca” w rozdziale jedenastym, podobnie jak Cezar Tyberiasz, który panował podczas ukrzyżowania Chrystusa.

A w jego miejsce powstanie nikczemny człowiek, któremu nie przyznają godności królewskiej; lecz przyjdzie w pokoju i posiadzie królestwo przez pochlebstwa. A zbrojne siły zostaną sprzed jego oblicza zmiecione jak przez powódź i rozbite; tak, nawet księżę przymierza. Daniela 11:21, 22.

Krzyż stoi w centrum tygodnia prorockiego, który Chrystus przyszedł potwierdzić wobec wielu.

I utwierdzi przymierze z wieloma na jeden tydzień; a w połowie tygodnia sprawi, że ofiara i dar ofiarny ustaną, a z powodu szerzenia się obrzydliwości spowoduje spustoszenie, aż do dokonania się końca, a to, co postanowione, zostanie wylane na spustoszonego. Daniela 9:27.

W połowie tygodnia mamy początek i koniec, ponieważ pierwsze tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni zakończyły się dokładnie tam, gdzie rozpoczęły się następne tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni. Tydzień odpowiada siedmiokrotnemu rozproszeniu przeciwko królestwu północnemu, które reprezentowało zarówno pogaństwo, jak i papieżstwo, depreczające świątynię i zastęp.

Potem usłyszałem, jak jeden święty mówił, a inny święty rzekł do owego świętego, który mówił: Jak długo potrwa widzenie dotyczące ofiary codziennej i występku spustoszenia, aby oddać zarówno świątynię, jak i zastęp na podeptanie? Daniela 8:13.

538 jest "czasem końca" i zbiega się z krzyżem, który również stanowi koniec proroczego okresu. 538 i krzyż są dwoma świadkami tego, że zarówno początek, jak i koniec prorocstwa są oznaczone w prorocztwie jako "czas końca".

Wersety 21 i 22, werset 20, werset 16, werset 10, wersety 7–9 oraz werset 1 wszystkie wskazują na „czas końca”. Werset 23 wskazuje na sojusz, który Machabeusze zawarli z pogańskim Rzymem w latach 161–158 p.n.e. Historia dynastii hasmonejskiej, od pierwszej bitwy aż po jej kres w zniszczeniu Jerozolimy w 70 r. n.e., reprezentuje odstępczy protestantyzm w Stanach Zjednoczonych: rozpoczyna się on w 1844 r., na końcu prorocstwa czasowego, a więc „czasie końca”, i kończy się prawem niedzielnym, co symbolizuje rok 70 n.e.

Werset dwudziesty trzeci wskazuje na „czas końca” w 167 r. p.n.e. podczas bitwy pod Modein oraz w 70 r. n.e.; oba te wydarzenia odpowiednio typizują rok 1844 i prawo niedzielne. Werset dwudziesty trzeci, wersety dwudziesty pierwszy i dwudziesty drugi, werset dwudziesty, werset szesnasty, werset dziesiąty, wersety od siódmego do dziewiątego oraz werset pierwszy — wszystkie wyznaczają „czas końca”.

Werset dwudziesty czwarty wskazuje na trzystusześćdziesięcioletnią dominację pogańskiego Rzymu, a tym samym wyznacza zarówno początek w 31 r. p.n.e., jak i zakończenie w 330 r. jako „czas końców”. Wersety dwudziesty siódmy i dwudziesty dziewiąty wskazują zarówno początek,

jak i koniec tego okresu, więc werset dwudziesty czwarty, werset dwudziesty siódmy, werset dwudziesty dziewiąty, werset dwudziesty trzeci, wersety dwudziesty pierwszy i dwudziesty drugi, werset dwudziesty, werset szesnasty, werset dziesiąty, wersety od siódmego do dziewiątego oraz werset pierwszy wszystkie wyznaczają „czas końca”.

Werset 31 wskazuje rok 538, kiedy postawiono ohydę spustoszenia, a wersety 36 i 40 wskazują rok 1798 jako „czas końca”. Rok 538 w wersecie 31 i rok 1798 w wersetach 36 i 40, a także: wersety 27 i 29, werset 24, werset 23, wersety 21 i 22, werset 20, werset 16, werset 10, wersety 7–9 oraz werset 1 — wszystkie wyznaczają „czas końca”.

"Czas końca" pojawia się trzynaście razy przed wersem czterdziestym pierwszym, który jest ustawą niedzielną i kolejnym "czasem końca", podobnie jak w wersecie czterdziestym piątym, gdy papież dochodzi do swego kresu i nikt mu nie pomaga. Piętnaście razy "czas końca" występuje w rozdziale jedenastym. Tematem wersetu dziesiątego jest "czas końca". Przedstawia on prawdy, które zostają odpieczętowane w czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy.

Będziemy kontynuować w następnym artykule.